

Network

มาตรฐานของ Network มี 2 ประเภท

1. OSI มีทั้งหมด 7 Layer กำหนดโดย ISO, De ju re (มาตรฐานมีการตั้งหน่วยงาน หรือองค์กรมากำหนดมาตรฐาน เช่น ISO, ANSI, มอก.)

ข้อเสีย

- Implement ยาก

- ทำงานช้า

2. TCP/IP มี 5 Layer ออกมาเพื่ออธิบายการทำงานของ TCP และ IP เหมาะกับการอธิบายการทำงานของ Internet กำหนดโดย De facto (เช่น Window, EBCDIC, IOS, Android)

TCP/IP

1. Physical Link Layer

เพื่อให้การส่ง และรับข้อมูลได้ถูกต้อง ต้องมีการกำหนด Clock (สัญญาณนาฬิกา) และกำหนดขนาดสัญญาณ

Media

- ไร้สาย (คลื่นวิทยุ, ไมโครเวฟ)

- มีสาย (fiber optic)

Header จะมีการใส่ Clock ไปด้วย

Network

2. Data Link Layer

ควบคุมการส่งข้อมูลผ่าน Data Link ให้มีประสิทธิภาพ และถูกต้อง

การตรวจสอบ

- Error Detection ตรวจสอบว่ามี Error หรือไม่

โดยการติด Parity Bit (Bit ตรวจสอบ) ไปที่ข้อมูล โดยวิธีการดูคือดูจาก Bit ที่เป็น 1

1. Even

Ex. 1 1 0 1 0 1 0 1 0 1 => ต้องเติม 0 เป็น Parity Bit เนื่องจากต้องทำให้มี 1 รวมกันเป็นคู่

Before	After
1 1 0 1 0 1 0 1 0 1	1 1 0 1 0 1 0 1 0 1 <u>0</u>
1 1 0 1 0 1 0 0 0 1	1 1 0 1 0 1 0 0 0 1 <u>1</u>

2. Odd

Ex. 1 1 0 1 0 1 0 1 0 1 => ต้องเติม 1 เป็น Parity Bit เนื่องจากต้องทำให้มี 1 รวมกัน เป็นคี่

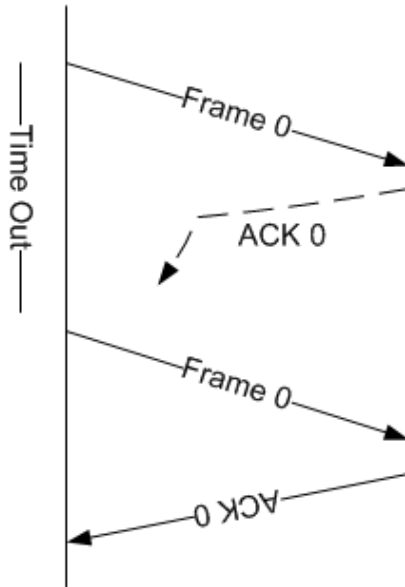
Before	After
1 1 0 1 0 1 0 1 0 1	1 1 0 1 0 1 0 1 0 1 <u>1</u>
1 1 0 1 0 1 0 0 0 1	1 1 0 1 0 1 0 0 0 1 <u>0</u>

- ** Parity Bit จะถูกใส่เข้าไปในตอนส่งข้อมูลผ่าน Data Link Layer ที่ **Trailer**

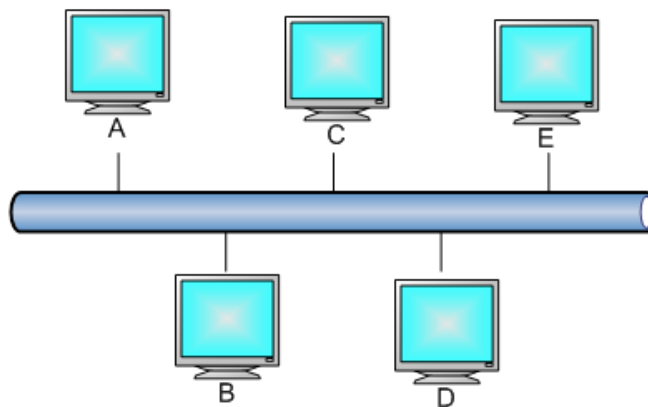
Network

- Error Correction หากเกิด Error ต้องแก้ Error ให้ได้

Flow Control โดยการใส่ Seq.Number เข้าไปใน **Header**

Access Control

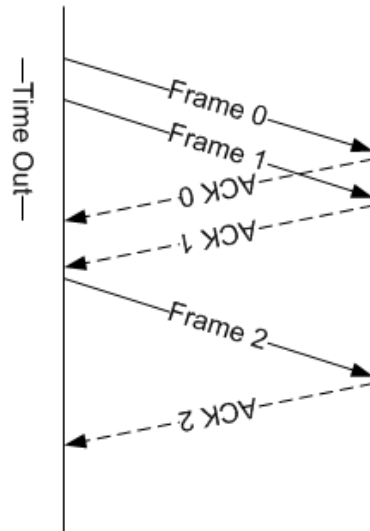

หาก A กับ B ส่งข้อมูลพร้อมกันจะเกิดการชนกัน จึงต้องมีการควบคุมการส่งข้อมูล เรียกว่า "Access Control"
โดยการส่งข้อมูลในชั้นนี้จะส่ง MAC (Media Access Control 48 bit) เป็น **Header** เข้าไปด้วย

Network

การควบคุมการส่งข้อมูลให้มีประสิทธิภาพ

Ex. การส่งข้อมูลผ่านดาวเทียม

ตอนส่งข้อมูลใช้เวลาแค่นิดเดียว แต่ตอนรอ ACK ตอนกลับจะใช้เวลานาน จึงเกิดการสูญเสีย ดังนั้นจึงต้องมีการสร้าง Protocol ขึ้นมาให้ฝั่งส่งทำการส่งข้อมูลเลย แต่การควบคุมจะยากกว่า (Full Duplex)

3. Internet Layer

4. Transport Layer

DHCP

หน้าที่หลักๆของ DHCP (Dynamic Host Configuration Protocol)

คือคอยจัดการ แจกจ่ายเลขหมาย IP และ configuration ต่างๆ เช่น Default Router ให้กับลูกข่ายที่มาเชื่อมต่อกับแม่ข่าย ไม่ให้หมายเลขไอพีของลูกข่ายมีการซ้ำกันอย่างเด็ดขาด อาทิ เครื่องคอมพิวเตอร์ตัวหนึ่งได้ทำการเชื่อมต่อกับ DHCP Server เครื่องเซฟเวอร์ก็จะให้ หมายเลขไอพีกับเครื่องคอมพิวเตอร์ที่มาทำการต่อเชื่อมแบบอัตโนมัติ ซึ่งไม่ว่าจะมีเครื่องคอมพิวเตอร์เชื่อมต่อนานเท่าไร DHCP Server ก็จะออกเลขหมายไอพีให้คอมพิวเตอร์แต่ละเครื่องไม่ซ้ำกันทำให้เครือข่ายนั้น ไม่เกิดปัญหาในการใช้งาน

Network

DHCP Server มีหลักการในการจ่ายหมายเลขไอพีให้กับลูกข่ายอยู่ 3 วิธีด้วยกันคือ

1. กำหนดด้วยตัวเอง ซึ่งผู้ควบคุมดูแลสามารถที่จะกำหนดไอพีให้กับเครื่องลูกข่ายได้ด้วยตัวเองโดยใช้วิธีเทียบกับหมายเลข MAC
2. แบบอัตโนมัติ DHCP Server จะจ่ายหมายเลขไอพีให้กับเครื่องลูกข่ายแบบอัตโนมัติไม่ซ้ำกัน แต่จะออกหมายเลขไอพีตามช่วงของหมายเลขไอพีที่ผู้ควบคุมดูแลกำหนดไว้ให้ วิธีนี้หมายเลขไอพีจะติดอยู่กับเครื่องลูกข่ายอย่างถาวร เช่นเมื่อเครื่องลูกข่ายที่เคยได้หมายเลขไอพีจากวิธีนี้ไปแล้วเมื่อกลับมาเชื่อมต่อใหม่อีกครั้งก็จะได้หมายเลขไอพีเดิมไปใช้งานนั่นเอง
3. แบบไดนามิก มีหลักการทำงานเหมือนกับแบบอัตโนมัติแต่แตกต่างอยู่ที่หมายเลขไอพีที่ออก ด้วยวิธีไดนามิกจะไม่ถาวร เมื่อเครื่องลูกข่ายได้หมายเลขไอพีจากวิธีนี้ไปแล้ว เมื่อมีการออกจากระบบแล้วเข้ามาเชื่อมต่อกับเครือข่ายในภายหลังหมายเลขไอพี ที่ได้จะได้เป็นหมายเลขไอพีใหม่เลย

ประโยชน์ของ DHCP มีอะไรบ้าง

ประโยชน์ของ DHCP นั้นจะช่วยในเรื่องระบบการจัดการเครือข่ายเป็นส่วนสำคัญ โดยมีการบริหารและจัดการระบบหมายเลขไอพีที่ไม่ซ้ำกันไม่ว่าจะมีเครื่องลูกข่ายมากขนาดไหนก็ตาม เพราะถ้าไม่มี DHCP เข้ามาช่วยในเรื่องนี้ การจัดแจงและจ่ายหมายเลขไอพีจะเป็นเรื่องยากถ้าเครือข่ายนั้นเป็นเครือข่าย ที่มีขนาดใหญ่ DHCP เป็นโพรโทคอลที่นิยมใช้ในโครงข่ายอินเทอร์เน็ต และโครงข่ายขนาดใหญ่ที่มีลูกข่ายเข้ามาทำการเชื่อมต่อกับ Server อยู่ตลอดเวลา และ DHCP ยังช่วยให้ไม่ต้องเสียเวลาในการกำหนดค่าต่างๆ ให้กับเครื่องลูกข่าย เพราะว่า DHCP จะทำการการตั้งค่าระบบ เครือข่ายแบบอัตโนมัตินั่นเอง

NAT (Network Address Translation)

แบ่งเป็น 2 ประเภท

1. Static NAT

Static NAT เป็นการแปล ไอพีแอดเดรส ชนิดกำหนดค่า แอดเดรสตายตัว จากเครือข่ายภายใน ไปยังเครือข่ายภายนอก ส่วน แอดเดรส ภายนอกจะไม่มีการเปลี่ยนแปลง ดังนั้น ความสัมพันธ์ระหว่าง ไอพีแอดเดรส ของ เครือข่ายภายนอกและภายในจะเป็นแบบแน่นอนตายตัว

2. Dynamic NAT

Network

เป็นแบบตรงกันข้าม ที่มีการนำเอา ไอพีแอดเดรส จาก กลุ่มของ ไอพีแอดเดรส ที่แชร์หรือร่วมใช้งานกัน หรือที่เรียกว่า แอดเดรส Pool มาทำการแปล จาก แอดเดรส Pool ภายใน ให้เป็น Address Pool สำหรับเครือข่ายภายนอก หรือในทางกลับกัน รูปแบบนี้จะต้องได้รับการจัด Configure โดยผู้ดูแลระบบเครือข่าย แต่หลังจากที่จัด Configure เป็นที่เรียบร้อยแล้ว Router ที่สนับสนุน NAT จะเป็นผู้จ่าย ไอพีแอดเดรส ให้กับคอมพิวเตอร์อย่างเหมาะสม และเพื่อให้เกิดความรวดเร็วในการทำงาน ผู้บริหารจัดการเครือข่ายจะต้อง ทำการ Map ระยะของ ไอพีแอดเดรส หากเป็นไปได้ (ลักษณะนี้ คล้ายๆกับการทำงานของ DHCP Server ที่ไม่ได้กำหนดเครื่อง PC แต่ละเครื่องให้มี ไอพีแอดเดรส ที่ตายตัว โดยผู้จัดการเครือข่าย จะกำหนด แอดเดรส ขึ้นมาจำนวนหนึ่ง เป็นระยะหรือช่วงของ แอดเดรส เช่น 192.80.20.15 - 192.80.20.50 เป็นต้น ดังนั้นใครที่เข้ามาที่เครือข่ายก่อน ก็จะได้รับแจก แอดเดรส ไปใช้งานก่อน โดยเครื่องคอมพิวเตอร์ จะไม่ได้รับ IP ที่ซ้ำกัน ข้อแตกต่างกันระหว่าง NAT กับ DHCP Server ตรงที่ ไอพีแอดเดรส ของ NAT เป็น ไอพีแอดเดรส ที่ได้รับการจัดทะเบียนแล้ว เพื่อแจกให้กับเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เข้าๆออกบนเครือข่าย ไปยังภายนอก

หน้าที่ของ NAT

แปลงจาก Private IP (IP ที่ใช้ในองค์กร ex. 192.168.10.1) ไปเป็น Public IP ที่ภายนอกรู้จัก

Network

ข้อดี

1. เพื่อเพิ่ม IP Address ให้สามารถมี Address ใช้งานได้มากขึ้น
2. Security เพิ่มมากขึ้นเนื่องจากเป็น IP Address ภายใน ภายในจะไม่รู้ทำให้เข้าถึงได้ยาก

ข้อเสีย

เส้นทางการสื่อสารกับโลกภายนอก อย่าง เช่น อินเทอร์เน็ต จะต้องเกิด ช่วงหน่วงเวลา หรือที่เรียกว่า Delay เนื่องจากทุกๆ แอดเดรส ภายในเครือข่ายขององค์กร จะต้องได้รับการแปลงให้เป็น ไอพีแอดเดรส อย่างถูกต้อง เสียก่อน หากมีการติดต่อกับอินเทอร์เน็ต ที่เดียวพร้อมๆกัน หลายๆเครื่อง ก็อาจเกิดปัญหาติดขัดได้ แม้จะไม่มากนักก็ตาม

** 1 Public Address จะมีได้ ~ 60 K Address โดยจะขึ้นอยู่กับ OS เช่น Window ได้ ~ 4000 Address

DNS

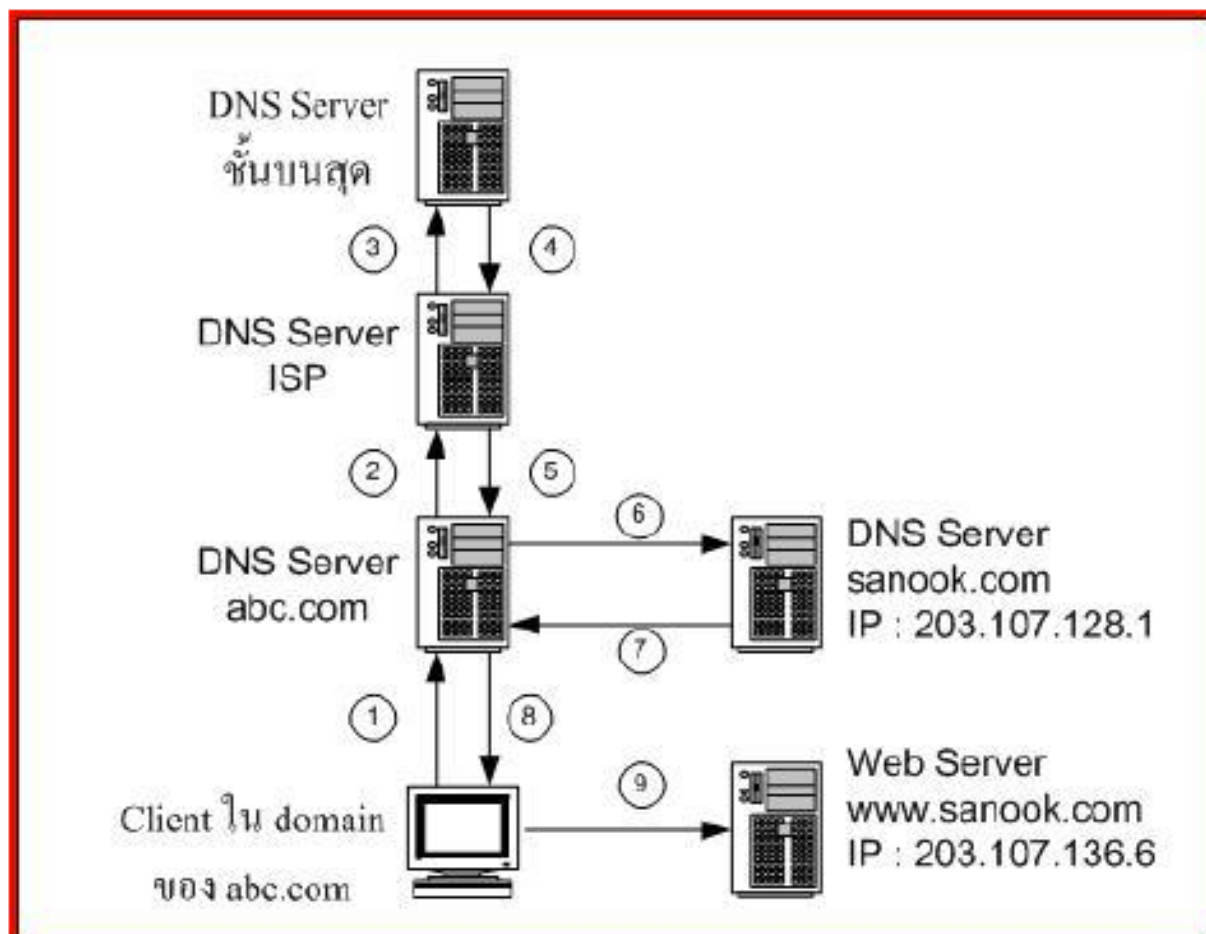
แบ่งเป็น 2 ประเภท

1. Generic (.com ,.org)
2. Countries (.th, .jp)

มีหน้าที่ ในการแปลงค่า Domain Name เป็นค่า IP Addresss

Network

วิธีการทำงาน

สมมติว่ามีเครื่อง Client เครื่องหนึ่งใน บริษัทของ abc.com ต้องการจะเข้าไปดู ข้อมูลใน Website ที่ www.sanook.com ขั้นตอนที่เกิดขึ้น ระหว่างผู้ทำการพิมพ์ <http://www.sanook.com> แล้วกด Enter จนถึงได้เห็น ข้อมูล Website ที่ ต้องการปรากฏขึ้นนั้น กลไกจะเป็นดังนี้ เครื่อง Client จะส่งคำสั่งขอข้อมูล หมายเลข IP Address ของ www.sanook.com ไปที่ DNS Server ที่ดูแลโซนของ Client นี้ซึ่งก็คือ abc.com

(ขั้นตอน ที่ 1) สมมติว่า DNS Server นี้ไม่มีข้อมูลมันจะทำการส่งคำสั่งขอข้อมูลต่อไปยัง DNS Server ของ ISP

(ขั้นตอนที่ 2) เครื่อง DNS Server ของ ISP ได้รับคำสั่งแล้วทำการค้นหาข้อมูล IP Address ที่ต้องการแต่สมมติว่าไม่พบข้อมูลมันจึงทำการส่งคำสั่งขอข้อมูลไปยัง DNS Server ระดับสูงขึ้นไปอีก

(ขั้นตอนที่ 3) DNS Server ระดับบนสุดได้รับการร้องขอก็จะทำการหาข้อมูลให้ แต่ก็ยังไม่สามารถจะตอบค่า IP Address กลับมาให้ได้เพราะไม่มีข้อมูล แต่รู้ว่า DNS Server ของ www.sanook.com อยู่ที่ IP อะไร จึงให้ข้อมูล IP

Network

Address 203.107.128.1 กลับมายัง DNS Server ของ ISP

(ขั้นตอนที่ 4) และส่งผ่านต่อมายัง DNS Server ของ abc.com

(ขั้นตอนที่ 5) DNS ของ abc.com จึงถามหา IP Address ไปที่ DNS ของ Sanook.com

(ขั้นตอนที่ 6) แล้วได้คำตอบ กลับมาว่า IP ของ www.sanook.com นี้คือ 203.107.136.6

(ขั้นตอนที่ 7) จากนั้น DNS abc.com ก็บอกไปยังเครื่อง Client ว่า IP เป็นอะไรข้างต้น

(ขั้นตอนที่ 8) ถึงขั้นตอนนี้ Client จะรู้แล้วว่า www.sanook.com นั้นมี IP Address เท่ากับ 203.107.136.6 มันจึงร้องขอข้อมูลไปยัง IP Address นี้

(ขั้นตอนที่ 9) แล้วก็ได้เห็นข้อมูลดังปรากฏในจอ จากขั้นตอนที่กล่าวมาทั้งหมดจะเห็นว่ามีการทำงานที่ซับซ้อนเพื่อให้การใช้งานของเราง่ายขึ้นและนี่ก็คือบทบาทของ Domain Name System ที่ได้กล่าวมาแล้ว

** เมื่อได้ข้อมูลในรอบแรกแล้ว DNS Server ที่ร้องขอ และเครื่อง Client จะจับเก็บลงในแคชเพื่อใช้ในการเรียกในครั้งต่อไป